

Västerbottens-Kuriren

Publicerad 28 februari 2018 kl. 22:00

Detta är en debattartikel. Det betyder att innehållet är skribentens egna uppfattning.

En ren troféjakt tar sin början

Debattartiklar.

(2018-02-28) Nu laddas vapnen inför årets lodjursjakt. En drastisk decimering genom jakt minskar ytterligare den genetiska variationen. Sverige praktiserar en rovdjurspolitik som om ingångna internationella avtal inte existerar. I stället tillmötesgår myndigheterna två särintressen vars mål är att hålla våra rovdjursstammar på lägsta möjliga nivå. Det skriver Christina Lindberg, skådespelare och journalist.

Årets licensjakt på varg är avslutad och jägarna laddar om för nästa troféjakt. Nu riktar de sina vapen mot vårt nordiska kattdjur, lodjuret.

Trots att historien visar att lodjuret är mycket jaktkänsligt så ger landets länsstyrelser klartecken till att skjuta 76 djur. Jägarna får myndigheternas välsignelse att använda fällor, hundar och motorfordon.

Till skillnad mot annat vilt är det fritt fram att jaga lodjuret under dess parningstid. Och utan hänsyn till att ungarna fortfarande är beroende av honan för sin överlevnad – ett etiskt dilemma som myndigheten löser genom att rekommendera jägaren att skjuta dem först.

Större delen av årets lodjursjakt sker i renbetesområdet, en vildmark som omfattar 54 procent av Sveriges yta. Under några tiotal år har lodjursstammen halverats norröver och målet är att i princip hålla markerna rovdjursfria till förmån för en industriell stordriftsverksamhet med svåra lönsamhetsproblem.

I dag springer 280 000 renar vind för våg i det ömtåliga ekosystemet som vår fjällvärld utgör. Inga rovdjur passar in i rennäringens extensiva djurhållning. Vilket fått till följd att både fjällräv och järv som är beroende av de stora rovdjuren som födoleverantörer för en ojämn kamp för sin överlevnad.

Med det hårda jakttrycket i norr borde det vara rimligt att vårt fridlysta lodjur får leva i fred i mellersta och södra Sverige. Men trots att lodjuret sprider sig mycket långsamt söderöver så är Jägareförbundet missnöjda över årets tilldelning.

Hobbyjägaren accepterar ingen konkurrens om viltet. Som om inte de långt över 100 000 rådjur som sköts under förra året skulle vara nog för att tolerera ett djur som jagar för livet.

Jägare lever i tron att de vilda djuren är deras egendom. Men Sveriges fauna är naturligtvis ingens egendom utan allas vår gemensamma tillgång.

Ett populärt argument från jägarhåll när det gäller jakt på rovdjur är att det skapar acceptans. En åsikt som dåligt överensstämmer med verkligheten.

Trots omfattande licensjakt och generös skydds jakt så dödas långt över 100 lodjur årligen illegalt av kriminella jägare. Med hat som drivkraft plågar förövaren ofta djuret innan det slutligen avlivs. Körs rovdjuret inte över av skoter, så slås det ihjäl eller stryps med stålvajrar.

Trots ett statligt uppdrag och drygt 52 miljoner i bidrag så genomför inte Jägareförbundet några kampanjer mot illegal jakt. ”Att specifikt ha en kampanj kring illegal jakt tror jag inte fungerar”, konstaterar Gunnar Glöersen, rovdjursansvarig på Jägareförbundet. Vår svenska lodjursstam på drygt tusen individer betraktas som liten ur bevarandeperspektiv. En drastisk decimering genom omfattande jakt minskar ytterligare den genetiska variationen.

Liksom vargen har lodjuret inte det utbytet som skulle behövas med sina artfränder i öst. För ett långsiktigt artbevarande behöver vi enligt sakkunniga genetiker en tredubbel så stor lodjursstam.

Att Sverige bedriver licensjakt på en rödlistad art som internationellt klassas som mycket skyddsvärd är anmärkningsvärt. En ren troféjakt där jägaren får behålla skinnet och kraniet som ett mandomsbevis av en jakt, som med myndigheternas godkännande bedrivs med ytterst brutala jaktmetoder.

Att troféjakt styrs mer av lusten att döda än omsorg om naturen är ställt utom varje tvivel. Ingen sund jägare vill nöjesjaga ett rödlistat djur.

Sverige praktiserar en rovdjurspolitik som om de ingångna internationella avtalen vi har undertecknat inte existerar. I stället tillmötesgår myndigheterna två särintressen vars mål är att hålla våra rovdjursstammar på lägsta möjliga nivå.

Christina Lindberg